

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **Česká asociace cheerleaders, z.s.**, IČO: 26546612
sídlem Zátokova 100/2, 169 00 Praha
zastoupený advokátem JUDr. Danielem Vidunou, LL.M.
sídlem Palackého 715/15, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Národní sportovní agentura**, IČO: 07460121
sídlem Českomoravská 2420/15, 190 00 Praha 9

o žalobě proti usnesení žalované ze dne 2. 1. 2024, č. j. NSA-0091/2022/PSS22/8

takto:

- I. Usnesení žalované ze dne 2. 1. 2024, č. j. NSA-0091/2022/PSS22/8, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 18 477 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce JUDr. Daniela Viduny, LL.M., advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

Odůvodnění:

Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. Jádrem sporu je otázka, zda žalovaná mohla v roce 2024 zastavit řízení o žádosti žalobce pro bezpředmětnost z důvodu vyčerpání alokace jednoleté dotační výzvy na rok 2022, i pokud její první rozhodnutí o téže žádosti z roku 2022 zrušil soud a věc jí tehdy vrátil k meritornímu posouzení. Za těchto okolností, které jdou na vrub žalované, zastavení řízení dle soudu zasahuje nejen do práva žalobce na věcné projednání jeho dotační žádosti, do rovnosti účastníků soupeřících v rámci dotační výzvy a jejich legitimního očekávání, ale také, a to je důležité, přiči se požadavku na efektivní soudní kontrolu veřejné správy. Rozsudek, jímž soud zrušil první rozhodnutí žalované o žalobcově žádosti, se v důsledku pozdějšího postupu žalované stal obsoletním. Soud předesílá, že obdobným postupem žalované se již zabýval 14. senát zdejšího soudu (rozsudek ze dne 22. 4. 2025, č. j. 14 A 8/2024-106). Třetí senát neshledal důvod se od jím přijatých závěrů v nyní projednávané věci odchýlit.
2. Žalobce je spolek sdružující kluby, které se zabývají sportovním či tanečním cheerleadingem. Dne 4. 4. 2022 žalobce podal u žalované žádost vedenou pod č. PSS22-00091 (dále jen „žádost“) o poskytnutí dotace ve výši 8 434 536 Kč v rámci Výzvy 18/2021 *Podpora sportovních organizací svazového charakteru 2022* (dále jen „Výzva 18/2021“ či zkráceně „výzva“), a to ve všech oblastech podpory této výzvy (organizace činnosti sportovní organizace svazového charakteru, péče o talentovanou mládež a zabezpečení státní sportovní reprezentace).
3. Usnesením ze dne 11. 8. 2022, č. j. NSA-0091/2022/PSS22/02 (dále jen „první rozhodnutí“), žalovaná zastavila řízení o žádosti podle § 14j odst. 4 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech (dále jen „rozpočtová pravidla“). Dle žalované žalobce nespadal do okruhu oprávněných žadatelů, jelikož neprokázal, že má odpovídající organizační a řídicí strukturu, prostřednictvím které by naplňoval svůj účel v souladu s čl. 2.10. písm. b) Výzvy 18/2021. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 12. 10. 2022 žalobu. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 10. 8. 2023, č. j. 17 A 90/2022-70, první rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
4. Žalovaná pak v následujícím řízení, cca půl roku po vydání rozsudku 17 A 90/2022, vydala v záhlaví označené rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým řízení o žádosti zastavila podle § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Dle ní se žádost stala zjevně bezpředmětnou, protože již v meziobdobí (od prvního rozhodnutí) došlo k vyčerpání alokace Výzvy 18/2021.

Podání stran

Žaloba

5. Dle žalobce žalovaná nevyčerpala všechny finanční prostředky alokované Výzvě 18/2021. Z čl. 5.1. výzvy vyplývá, že alokace činila 2,7 mld. Kč. Žalovaná pak na svých webových stránkách zveřejnila dokument *Výzva 18/2021 - Podpora sportovních organizací svazového charakteru 2022 – vyplaceno*. Z něj vyplývalo, že v rámci výzvy žalovaná vyplatila pouze 2 469 350 727 Kč. Z žádného dokumentu žalované neplyne, že změnila výši alokace. Dle žalobce tedy nevyčerpala 230 649 273 Kč. Tato částka výrazně převyšuje částku, kterou v rámci této výzvy požadoval žalobce (8 434 536 Kč).
6. I pokud by žalovaná skutečně vyčerpala alokaci výzvy, žalovaná nemohla zastavit řízení o žádosti pro bezpředmětnost. K vyčerpání alokace by totiž došlo před věcným

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

vyhodnocením žádosti, a to pouze v důsledku toho, že žalovaná vydala první rozhodnutí v rozporu se zákonem. To nemůže jít k tíži žalobci. Ve svém důsledku by takový postup znemožnil soudní přezkum rozhodnutí o neposkytnutí dotace. Navíc žalovaná musela o vyčerpání alokace vědět minimálně od 31. 12. 2022, kdy skončil „dotační rok“. V průběhu řízení 17 A 90/2022 takovou argumentaci žalovaná nevznesla. Dle žalobce žalovaná postupovala také v rozporu s § 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), jelikož rozhodla v rozporu s právní názorem rozsudku 17 A 90/2022.

Vyjádření žalované z 3. 5. 2024

7. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl. Upozornila, že dotační výzvy na podporu sportu v oblasti neinvestičních dotací jsou vždy jednoleté a platné jen pro daný kalendářní rok. V nyní posuzovaném případě to plyne z čl. 9.1. Výzvy 18/2021. Pokud žalovaná nevyčerpá všechny prostředky alokované pro výzvu v daném kalendářním roce, použije nevyčerpané prostředky ve stejném kalendářním roce pro jiné dotační výzvy. Takový postup upravuje čl. 5.2. výzvy. Ke dni vydání napadeného rozhodnutí tak žalovaná již neměla k dispozici žádné prostředky alokované pro podporu projektů v rámci Výzvy 18/2021.
8. Dále žalovaná upozornila, že každý příjemce dotace je povinen poskytnuté prostředky vést v účetnictví odděleně. Způsobitelnými náklady jsou v souladu s čl. 9.1. výzvy pouze náklady vzniklé od 1. 1. 2022 do 31. 12. 2022 a uhrazené do 31. 1. 2023. Tyto podmínky nemohl žalobce dodržet, a to ani pokud by mu dotaci nyní poskytla. Žalobci nemohla poskytnout dotaci za jiných podmínek než ostatním žadatelům. Žalovaná podotkla, že v rámci neinvestičních dotací v roce 2022 vyhlásila jinou výzvu (Výzva 16/2022), které se mohly účastnit svazy, jímž zastavila řízení na základě § 14j odst. 4 písm. a) anebo podle § 14j odst. 4 písm. b) rozpočtových pravidel. V rámci této další výzvy žalobci poskytla dotaci ve výši 2 026 028 Kč, kterou mu následně vyplatila.

Replika žalobce z 23. 8. 2024

9. Ze správního spisu nevyplývá, že by žalovaná učinila jakékoliv interní rozhodnutí, které by měnilo alokaci výzvy, ani že alokaci výzvy vyčerpala. Jelikož žalovaná neuvedla, jak naložila se „zbytkovými“ finančními prostředky alokovanými výzvě, žalobce se domníval, že tyto prostředky vrátila do státního rozpočtu. Dle žalobce žalovaná může peníze alokované na podporu sportu pro rok 2024 přesunout do Výzvy 18/2021. Může je vyplatit ve standardním režimu zahrnujícím následné vyúčtování nebo v režimu financování *ex post*. Nastavení výzvy nebrání tomu, aby žalovaná poskytla dotaci v tomto režimu.
10. Žalobce nesouhlasil s tím, že by nemohl prokázat náklady vzniklé od 1. 1. 2022 do 31. 12. 2022 a uhrazené do 31. 1. 2023. Žalobce vykonává svou činnost soustavně, a to bez ohledu na skutečnost, zda obdrží dotační prostředky, či nikoliv. Ve stanovené době měl tudíž taktéž náklady splňující podmínky Výzvy 18/2021, které by mohl prokázat. Žalovaná nastavila její dotační výzvy tak, že žadatelé o dotaci vynakládají výdaje způsobilé pro proplacení v rámci dotační výzvy již od 1. 1. příslušného roku. Pokud by čekali až do okamžiku obdržení rozhodnutí o poskytnutí dotace, pravděpodobně by již nestihli dotační prostředky zcela utratit. Žalobce trvá na tom, že údajné vyčerpání alokace není novým skutkovým zjištěním. Žalovaná musela o vyčerpání prostředků vědět již k 1. 1. 2023, tedy před vydáním rozsudku 17 A 90/2022, jímž soud zrušil její první rozhodnutí o nynější žádosti žalobce. Toto ovšem v rámci řízení 17 A 90/2022 nezmínila.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

11. V dotačním řízení žalobce nijak neprodléval. Naopak byla to žalovaná, kdo vydal nezákonné rozhodnutí, které zrušil soud. Tato skutečnost nemůže jít žalobci k tíži. Žalobce nepochybně, že obdržel částku 2 026 028 Kč v rámci Výzvy 16/2022, kterou žalovaná určila pro svazy, jimž zastavila řízení o žádosti o poskytnutí dotace podané na základě Výzvy 18/2021. Poukazuje ovšem na to, že na základě Výzvy 18/2021 by obdržel prostředky minimálně ve výši 2 677 106 Kč. Tyto nezískal pouze vinou prvního nezákonného rozhodnutí v této věci. Poukázal také na to, že v roce 2023 ho žalovaná, na rozdíl od roku 2022, vyhodnotila jako oprávněného žadatele. Přitom z hlediska znění dotační výzvy, fungování a organizačního uspořádání žalobce a zaslaných podkladů v rámci žádosti o poskytnutí dotace nedošlo k žádným zásadním změnám oproti roku 2022.

Duplika žalované z 31. 12. 2024

12. Žalovaná uvedla, že alokace Výzvy 18/2021 ve výši 2 700 000 000 Kč byla rozdělena mezi oprávněné žadatele, přičemž zbylá částka 230 649 273 Kč byla přesunuta na jiné výzvy v roce 2022. Žalovaná zdůraznila, že s prostředky státního rozpočtu musí nakládat efektivně a nemůže je rezervovat pro budoucí žaloby. Žalovaná také uvedla, že neexistuje účetní doklad o přesunu těchto prostředků, protože byly stále na výdajovém účtu státního rozpočtu, dokud nebyly použity na jiné výzvy. K požadavku žalobce, aby žalovaná doložila důkaz o vyčerpání alokace, případně interní rozhodnutí založené v dotačním spise, žalovaná uvedla, že se žalobce pokouší přenést důkazní břemeno ohledně svého tvrzení na žalovanou.
13. Žalovaná uvedla, že finanční prostředky mohou být přesouvány mezi dotačními výzvami pouze v rámci daného kalendářního roku. Tvrzení žalobce, že by mohl poskytnuté finanční prostředky vypořádat od 15. 2. 2025, je tedy nepravdivé a právně neproveditelné. Žalovaná musela prostředky za rok 2022 použít na jiné výzvy v roce 2022 nebo jako nespotřebované výdaje v roce 2023. Návrh žalobce na vyplacení prostředků z rozpočtu pro rok 2024 by byl nemožný a diskriminační vůči ostatním žadatelům, kteří museli vypořádat finanční vztahy do 15. 2. 2023. Navíc by to znamenalo změnu Výzvy 18/2021, což by bylo neodůvodněné zvýhodnění žalobce. Žalobce by navíc musel podle žalované vrátit prostředky poskytnuté mu na základě Výzvy 16/2022.

Triplika žalobce z 22. 1. 2025

14. Dle žalobce mohla žalovaná do Výzvy 18/2021 alokovat finanční prostředky, s nimiž hospodář v dalším roce. Pokud by žalovaná zjistila, že žalobce je oprávněným žadatelem v rámci Výzvy 18/2021, mohla tuto výzvu upravit dodatkem ve smyslu čl. 8.24 této výzvy. Žalobce zpochybnil, že v rámci Výzvy 18/2021 nelze proplatit již uhrazené výdaje, jak tvrdila žalovaná. K tomu odkázal na čl. 9.1. Výzvy 18/2021, dle něhož lze dotaci použít i na náklady, které žadatel o dotaci uhradil před datem vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace. Dle žalobce není taktéž pravda, že by nešlo Výzvu 18/2021 financovat z finančních prostředků alokovaných žalovanou pro dotační řízení v pozdějším kalendářním roce. Z žádných dokumentů či předpisů, na které žalovaná odkázala, nevyplývá, že měnit alokaci lze pouze během období, na které žalovaná vyhlásila dotační výzvu. Finanční prostředky určené k rozdělení v kalendářním roce mohou sloužit jako dotační prostředky pro financování Výzvy 18/2021 jak *ex post*, tak *ex ante*.
15. Žalobce zdůraznil, že žalovaná porušila princip rovnosti a zákazu diskriminace. Opětovně připomněl, že vyčerpání alokace není novou skutečností, na jejímž základě by žalovaná nemusela respektovat rozsudek 17 A 90/2022. Pokud by žalovaná rozhodla v souladu se

zákonem, nemusel by žádat o dotaci dle Výzvy 16/2022. Nadto žádné ustanovení Výzvy 18/2021 ani Výzvy 16/2022 nebrání tomu, aby žadatel žádal o podporu v obou těchto výzvách.

Posouzení věci

16. Žaloba je včasná, podala ji osoba k tomu oprávněná a jedná se také o přípustnou žalobu, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době jeho vydání a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti.
17. Jádrem tohoto sporu je otázka, zda žalovaná mohla zastavit řízení o žádosti pro její bezpředmětnost. Soud tedy zkoumá jen a pouze to, zda zde byly *podmínky pro zastavení řízení*. Naopak nevyjadřuje se k otázce důvodnosti žádosti, a tedy, zda žalovaná *měla žalobci poskytnout dotaci*.
18. Žaloba je důvodná.
19. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání (žalovaná s tím výslovně souhlasila, souhlas žalobce byl presumován). Sám pak neshledal potřebu provádět dokazování nad rámec správního spisu, jímž se dokazování neprovádí. Žalobce v žalobě navrhl celou řadu důkazů, s nimiž žalovaná pracovala již ve správním řízení. S ohledem na obsah správního spisu soud neprováděl k důkazu žádost o dotaci, usnesení o zastavení řízení ze srpna 2022 (tj. první rozhodnutí) ani napadené rozhodnutí. Obsah vlastní Výzvy 18/2021 nebyl mezi účastníky sporný. Jde o dokument, na jehož základě žalovaná přerозdělovala dotační prostředky, který žalovaná vytvořila a žalobce ho zná, jelikož dle něj postupoval již při podávání žádosti. Soud neshledal, že by k posouzení věci potřeboval z Výzvy seznat okolnosti nad rámec toho, co vyplynulo z podání stran. Dále soud konstatuje, že spis ve věci 17 A 90/2022 zná z úřední činnosti, znají ho i nynější účastníci řízení, kteří v týchž rolích vystupovali i v tehdejší řízení. Soud neshledal, že by si prostřednictvím dokazování potřeboval osvěžit skutečnosti, které vyplývají z tohoto soudního spisu. Nadto v této věci je podstatný zejména rozsudek 17 A 90/2022, z něž soud vychází i bez potřeby jím samostatně dokazovat. Tento rozsudek je též založen ve správním spise. Vzhledem k tomu, jak soud uchopil žalobní argumentaci, a s ohledem na to, že ani mezi stranami není sporu o relevantních skutkových otázkách, ale jde o posouzení právní otázky „bepředmětnosti“ žádosti, rozhodovala-li žalovaná v roce 2024 opětovně o dotační žádosti na kalendářní rok 2022, soud neprováděl dokazování stanovami žalobce, webovými stránkami žalované ani zbylými návrhy na straně 6 a 7 žaloby. Z týchž důvodů soud nezjišťoval, zda žalovaná k datu vydání napadeného rozhodnutí skutečně vyčerpala alokaci Výzvy 18/2021. Nic, co by soud mohl zjistit z těchto dokumentů, nepotřeboval pro řešení stěžejní právní otázky tohoto sporu. Soud dále neprováděl k důkazu Výzvu 16/2022, která jednak nepředstavuje právní podklad pro řešení tohoto sporu, jednak její obsah není mezi stranami sporný.
20. Jde-li o vypořádání žalobních námitek, soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné. Lze z něj seznat, jakým způsobem správní orgán rozhodl, výrok neodporuje odůvodnění, je z něj možné zjistit, jakými úvahami byl správní orgán veden a jak vypořádal námitky. Těmito vadami napadené rozhodnutí netrpí.
21. Napadené rozhodnutí je ovšem nezákonné.

22. Žalovaná řízení zastavila pro zjevnou bezpředmětnost ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Tento postup nevylučuje § 14q rozpočtových pravidel, který upravuje vztah rozpočtových pravidel a správního řádu. Soud připomíná, že podle § 14 odst. 1 rozpočtových pravidel není na dotaci právní nárok.
23. Soud dále vycházel zejména z čl. 5.1. a 5.2. Výzvy 18/2021, které spadají pod kapitolu 5. *Alokace výzvy*. Zatímco čl. 5.1. upravuje celkovou alokaci výzvy a procentuální rozdělení celkové alokace mezi jednotlivé oblasti podpory¹, dle čl. 5.2. si poskytovatel *vybrazuje právo celkovou alokaci dle bodu 5.1. i alokace jednotlivých oblastí v bodech 1., 2. a 3. bodu 5.1. Výzvy upravit, tzn. alokaci snížit, nerozdělit veškeré finanční prostředky předpokládané celkové alokace i alokace jednotlivých oblastí v rámci této Výzvy, příp. tyto finanční prostředky navýšit, a to v závislosti na počtu a kvalitě podkladů obdržených žádostí o poskytnutí dotace (dále jen „žádost“) a na výši disponibilních prostředků*.
24. Poskytnutí dotace je dobrodiním ze strany státu, na které není právní nárok (§ 14 odst. 1 rozpočtových pravidel). Poskytovatel dotace vystupuje v tzv. vrchnostenském postavení vůči žadateli o dotaci. Poskytoval autoritativně rozhoduje o podmínkách poskytnutí dotace a je na žadateli, zda tyto podmínky přijme. Akceptace podmínek, za nichž je dotace přijímána, je pak určitou „protiváhou“ vrchnostenskému postavení poskytovatele dotace [např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 5. 10. 2023, č. j. 4 Afs 266/2022-36, *Lucky Money*, bod 22].
25. Dotační politika státu nemůže být svévolná (rozsudek NSS ze dne 19. 2. 2025, č. j. 8 Afs 168/2024-79, *STRABAG Asfalt*, bod 19), ale naopak musí respektovat základní hmotněprávní a procesněprávní podmínky. *Hmotněprávní* limity při jinak neomezeném, „politickém“ stanovení podmínek dotačního programu tkví v tom, aby poskytovatel „nepřestřelil“ jinak širokou politickou úvahu, kterou je nadán při nakládání s veřejnými prostředky. O zakázané nastavení podmínek výzvy se jedná, např. pokud výzva obsahuje podmínku, která rozlišuje na základě kritérií, která jsou hodnotově v demokratickém právním státě naprosto nepřipustná. Za vybočení z přípustné úvahy pak soudy označily i to, že dotační podmínka nebyla způsobila racionálně přispět k cíli, který sledovala dotační výzva (viz rozsudek NSS ze dne 21. 5. 2024, č. j. 1 Afs 25/2024-88, *SK HAMR*, bod 25).
26. Z *procesního* hlediska pak soud zkoumá, zda poskytovatel dotace postupoval férově a zda v procesu přerozdělování veřejných finančních prostředků dodržel všechna jím stanovená pravidla vč. pravidel stanovených právním řádem (obdobně rozsudek NSS ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Afs 8/2018-37, č. 3757/2018 Sb. NSS, *JESSENIA*, bod 23). Žadatel o dotaci tak má právo na posouzení řádnosti procesu. Má právo na rovné zacházení se všemi žadateli. Lapidárně řečeno žadatel nemá právo na „výsledek“, ale na „řádny proces“ s tím související. Pravidla řádného procesu u té které dotace pak vedle základních procesních zásad a právních předpisů vymezují také dokumenty, na jejichž základě poskytovatel nabízí žadatelům možnost získat dotaci z veřejných prostředků (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014-46, č. 3324/2016 Sb. NSS, bod 31). Poskytovatelé jsou zejména povinni dbát rovného zacházení se všemi žadateli a zajistit rovnou ochranu jejich práv (např. rozsudek NSS ze dne 26. 9. 2024, č. j. 10 Afs 231/2023-66, *Development Alliance*, bod 47). Kritéria aplikační praxe nesmějí být svévolná ani nijak excesivní (např. diskriminační). Při rozhodování je nutné zohledňovat konkrétní okolnosti

¹ Organizace činnosti sportovní organizace svazového charakteru – 40 %
 Péče o talentovanou mládež – 32 %
 Zabezpečení státní sportovní reprezentace – 28 %

daného případu a dbát na to, aby při skutkově shodných nebo podobných případech nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Žalovaná upřela žalobci právo na věcné projednání žádosti i právo na soudní ochranu

27. Čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod stanoví, že kdo

tvrdí, že byl na svých právech zkrácen rozhodnutím orgánu veřejné správy, může se obrátit na soud, aby přezkoumal zákonnost takového rozhodnutí, nestanoví-li zákon jinak. Z pravomoci soudu však nesmí být vyloučeno přezkoumávání rozhodnutí týkajících se základních práv a svobod podle Listiny.

28. Výše uvedené právo na soudní ochranu se v kontextu tohoto případu pojí s právem na meritorní rozhodnutí ve věci, jehož zákonnost následně soudy přezkoumávají. Ve smyslu nálezu Ústavního soudu ze dne 2. 11. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 24/21, bod 77, je zastavení řízení zjevným omezením „*práva účastníků řízení na soudní a jinou právní ochranu zahrnujícího právo na meritorní rozhodnutí*“. Zastavení řízení dle něj „*představuje omezení přístupu k meritornímu soudnímu přezkumu postupu zadavatele v zadávacím řízení, což zároveň znamená omezení možnosti uchazečů domáhat se soudní ochrany jejich práva na rovné a nediskriminační zacházení ze strany zadavatele*“. Byť Ústavní soud řešil svou povahou odlišný případ, tato obecná východiska lze přímo vztáhnout i na nynější situaci.

29. To, že právo na soudní ochranu zahrnuje i právo na meritorní rozhodnutí ve věci, reflektuje ustálená judikatura NSS. Například z rozsudku ze dne 4. 4. 2019, č. j. 2 Azs 21/2019-31, bod 18, plyne, že právo na meritorní rozhodnutí o žádosti je součástí práva na spravedlivý proces garantovaného čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Obdobně NSS v rozsudku ze dne 6. 2. 2025, č. j. 6 Ads 203/2024-38, bod 30, označil za klíčovou z hlediska přístupu k soudní ochraně skutečnost, že se žalobci dostalo věcného posouzení jeho případu správním orgánem. Povinnost správního orgánu meritorně rozhodnout, jsou-li k tomu dány podmínky, vyplývá také z rozsudku NSS ze dne 2. 2. 2024, č. j. 10 Afs 96/2022-59, *FeCom*. V něm se sice jednalo o vyloučení majetku z daňové exekuce, a tedy o jiný předmět řízení než o podporu v rámci dotačního řízení. Co je ovšem podobné nynější kauze, i v podmínkách rozsudku *FeCom* daňové orgány rozhodovaly po rušícím rozsudku správního soudu, který nařídil doplnit dokazování. Přesto řízení zastavily pro bezpředmětnost, neboť sporný majetek byl již prodán. NSS v rozsudku *FeCom*, bod 19, dospěl k závěru, že

nelze dovodit bezpředmětnost meritorního rozhodnutí v řízení o vyloučení majetku z daňové exekuce jen na základě faktické nemožnosti sporný majetek vyloučit, která nastala z důvodu, že jej správce daně (tedy též orgán, který je k vedení řízení o vyloučení povolán) v mezidobí prodal. Potřeba meritorního rozhodnutí se neoslabil plynutím času, změnou skutkových okolností ani tím, že exekuce už fakticky proběhla – a že majetek tedy nelze žalobkyni jen tak vydat, i kdyby její argumenty byly pravdivé. Je totiž nadále možné a potřebné přezkoumat zákonnost správního rozhodnutí správce daně. Nelze proto přijmout námitku stěžovatele o prostém akademickém charakteru kýženého rozhodnutí. Žalobkyně má právo na vydání meritorního rozhodnutí, a to zejména za situace, kdy krajský i kasační soud dovodil nepřezkoumatelnost dřívějšího rozhodnutí správce daně o nevykloučení majetku z exekuce pro nesrovnalosti v dokazování.

(zvýraznění doplněno soudem)

30. Přestože se tedy jednalo o jiný předmět řízení a řízení správce daně zastavil na základě jiného zákonného ustanovení [§ 106 odst. 1 písm. f) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu], soud považuje za podstatný požadavek na to, aby se správní orgán žádostí věcně zabýval. NSS taktéž zdůraznil, že vydání meritorního rozhodnutí je nutné i z důvodu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

potřeby případného titulu k náhradě škody ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb. (bod 23 rozsudku). Tato náhrada škody přitom není hypotetickou otázkou ani v posuzovaném případě, a to minimálně co do nákladů, které žalobce vynaložil na podání žádosti o dotaci dle Výzvy 18/2021, aniž žalovaná pro vlastní pochybení tuto žádost věcně posoudila.

31. Právo na meritorní rozhodnutí ve věci jistě nelze absolutizovat. Takové právo nenáleží účastníkovi správního řízení, zejména pokud schází podmínky řízení (rozsudek NSS ze dne 23. 8. 2024, č. j. 4 Afs 267/2023-22, *ERAMENT Trading*, bod 21). V posuzovaném řízení však nechyběly podmínky řízení (viz podrobněji judikaturu cit. např. v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 3. 2025, č. j. 14 A 34/2024-42). V pořadí již druhé zastavení řízení v tomto případě totiž vedlo k materiálnímu vyprázdnění práva na soudní ochranu. Pokud by soud akceptoval výklad žalované, z práva na soudní a jinou ochranu by nezůstalo nic jiného než pouze jakási formalistická skořápka – tedy ve svém důsledku jen právo podat správní žalobu, ovšem bez toho, aby její projednání mohlo účinně přispět k zajištění ochrany veřejných subjektivních práv žalobce, zajistit následné faktické posouzení věcné správnosti rozhodnutí správního orgánu stran poskytnutí či neposkytnutí dotace, resp. v konečném důsledku bez toho, aby se žalobce mohl domoci poskytnutí dotace. Soud nemohl souhlasit s tímto náhledem žalované. Není možné, aby žalovaná na žadatele o dotace přenášela odpovědnost za její vlastní pochybení (rozsudek 17 A 90/2022) tím, že fakticky znemožní soudní přezkum svých rozhodnutí ve věci samé, potažmo účinnou ochranu práv adresáta veřejné moci tak, že se zrušující rozhodnutí soudu zcela mine svými účinky. Z tohoto důvodu soud nemohl jinak než napadené rozhodnutí zrušit. Postup žalované odporoval právu na soudní a jinou ochranu dle čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, jak ho vykládají tuzemské soudy.
32. Takové porušení práva na soudní a jinou ochranu by bylo ještě zřetelnější, pokud by si žalovaná tento zjevně nesprávný postup osvojila v další její praxi (soud z úřední činnosti ví pouze o jednom dalším řízení 14 A 8/2024). Žalobce upozornil, že žalovaná vyhlašuje dotační výzvy v neinvestičních dotačních výzvách vždy na jeden kalendářní rok. Pokud vydá usnesení o zastavení řízení, které žadatel následně úspěšně napadne v rámci soudního přezkumu, nové rozhodnutí o dotační žádosti v dalším řízení (po rušícím rozsudku) zpravidla vydá až po uplynutí kalendářního roku, kterého se výzva týkala, resp. po vyčerpání na daný rok vázané alokace (jak tomu bylo i v nyní projednávaném případě). Pokud by takový postup soud shledal souladným s právními předpisy, umožňovalo by to žalované svévolně zacházet s žadateli o dotaci. Soud nepovažuje za hypotetickou ani výtku žalobce, že za těchto okolností by žalované postačovalo v rámci řízení o žádosti prvně vydat například nepřezkoumatelné rozhodnutí. I pokud by soud takové rozhodnutí zrušil (jak v tomto případě učinil rozsudkem 17 A 90/2022), žalovaná by následně mohla řízení o žádosti zastavit z důvodu vyčerpání alokace. Žadatelé o dotaci by tak vinou žalované přišli o možnost věcného posouzení jejich žádosti, event. také o získání dotace na jejich kontinuální (svazovou) činnost.
33. Soud v obecné rovině sdílí obavy žalobce. Žalovaná se v důsledku jejího vadného postupu nemůže vyhýbat věcnému posouzení žádostí o dotace, které by soudy mohly přezkoumat (byť žalovaná takový postup obhájí jako efektivní zacházení s prostředky dedikovanými k dotacím). Pokud by se soud neohradil proti takovému postupu žalované, žalobce by ztratil možnost účinné obrany proti nesprávnému postupu žalované, který by v konečném důsledku vedl k vyjmutí jistých situací z kontroly soudní moci. Soud podotýká, že napadené rozhodnutí neruší pro obavy z možného nezákonného postupu žalované v jiných řízeních, ale proto, že napadené rozhodnutí je již samo o sobě nezákonné.

Poukazem na možné důsledky dalších takovýchto rozhodnutí soud pouze demonstruje charakter a závažnost této nezákonnosti.

34. Soud nepominul ani závazný právní názor rozsudku 17 A 90/2022, v němž soud uložil žalované, aby trvá-li na zastavení řízení, vyložila neurčitý právní pojem „odpovídající organizační a řídicí struktura“ a aplikovala ho na projednávanou věc a řádně odůvodnila i další žalobci vytýkané vady žádosti (tamtéž, bod 34). Na tento rozměr věci ostatně poukázal i žalobce. Dle něj se žalovaná snažila zastřít porušení této své povinnosti tvrzením o bezpředmětnosti žádosti žalobce.
35. Žalovaná naopak uvedla, že nejednala v rozporu s § 78 odst. 5 s. ř. s. Ke dni vydání napadeného rozhodnutí již neměla k dispozici žádné prostředky alokované pro podporu projektů v rámci výzvy. Tuto skutečnost žalovaná označila za nové skutkové zjištění. Zákon o rozpočtových pravidlech neupravuje situace obdobné té, která nastala nyní. Žalovaná tedy zastavila řízení pro zjevnou bezpředmětnost [§ 66 odst. 1. písm. g) správního řádu], jelikož s ohledem na časové omezení výzvy již nemohla dotaci poskytnout. Žalovaná uznala, že nerespektovala právní názor soudu (rozsudek 17 A 90/2022), avšak byla přesvědčena, že z jí popsanych důvodů nemohla rozhodnout jinak, než řízení zastavit pro bezpředmětnost.
36. Dle soudu jsou správní orgány vázány právními závěry soudů. Z tohoto pravidla existují výjimky, které je třeba vykládat restriktivně.
37. Soud souhlasí s žalovanou v tom, že vyčerpání alokace je novou skutkovou okolností ve smyslu rozsudku NSS ze dne 18. 6. 2020, č. j. 2 Afs 282/2018-41, *Řetězárna Česká Třebová*. Správní soudy při přezkoumávání zákonnosti správních rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s). Pokud tedy k vyčerpání alokace mělo dojít nejdříve až po vydání prvního rozhodnutí (o čemž mezi stranami není sporu), z hlediska nyní napadeného rozhodnutí jde o tzv. novou skutečnost. V tomto smyslu není podstatné, že žalovaná nevnesla otázku vyčerpání alokace Výzvy 18/2021 v rámci řízení o žalobě proti jejímu prvnímu rozhodnutí, tj. před vydáním rozsudku 17 A 90/2022. To ovšem bez dalšího neznamena, že tato *nová* skutečnost, tedy vyčerpání alokace výzvy, odůvodňuje v pořadí již druhé zastavení řízení o žalobcově žádosti. Důvod pro odchýlení od závazného názoru správního soudu nezakládá jakékoli nové skutkové zjištění učiněné po vydání zrušeného správního rozhodnutí, ale jen takové, které má způsobilost ovlivnit výsledek řízení. Důvody, pro které rozhodná skutečnost v nyní projednávané věci nastala (nezákonné první rozhodnutí zrušené rozsudkem 17 A 90/2022) musí jít na vrub správního orgánu a neměly by ovlivnit postup žalované v dalším řízení.
38. Pokud za těchto okolností žalovaná nerespektovala závěry rozsudku 17 A 90/2022, jednala v rozporu s § 78 odst. 5 s. ř. s. Také z tohoto hlediska její postup neodpovídal čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, neboť jedním z aspektů práva na soudní ochranu je to, že správní orgány rozsudky respektují a v navazujícím řízení z nich vychází. K tomu však v posuzovaném případě nedošlo.
39. Pro úplnost soud podotýká, že si je vědom rozsudku ze dne 26. 3. 2024, č. j. 15 A 28/2023-27, v němž zdejší soud konstatoval, že poskytovatel dotace má s ohledem na pravidlo obsažené v čl. 4.2. tehdejší výzvy (jednalo se o článek, který obsahově odpovídal čl. 5.2. Výzvy 18/2021 v nyní posuzovaném případě) možnost zastavit řízení o žádosti o dotaci podle § 14k odst. 2 rozpočtových pravidel v případě, že již vyčerpal finanční alokaci dotační výzvy. K vyčerpání finančních prostředků může dojít i před rozhodnutím o

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

oprávněnosti všech podaných žádostí (rozsudek 15 A 28/2023, body 39 a 40). Takový postup poskytovatele dotace nemůže vést k nerovnému zacházení s účastníky. V nynější kauze soud ovšem zjistil, že žalovaná nemohla zastavit řízení o žádosti v důsledku pochybení poskytovatele dotace. V tomto skutkovém detailu soud spatřuje rozdíl rozsudku 15 A 28/2023 oproti nyní posuzovanému případu. Žalovaná nezaložila její první rozhodnutí o žádosti na vyčerpání alokace Výzvy 18/2021. Na to poukázala až v napadeném rozhodnutí, tedy v řízení následujícím po rozsudku 17 A 90/2022. Jinými slovy v tomto případě žalobce podal žádost o dotaci před vyčerpáním alokace Výzvy 18/2021 (ani žalovaná nic jiného netvrdila) a pouze pochybením žalované se dostal do situace, v níž „nebylo možné“ o jeho žádosti věcně rozhodnout s ohledem na nové skutkové zjištění ohledně vyčerpání alokace Výzvy 18/2021. Závěry rozsudku 15 A 28/2023 je tak nutné číst tak, že poskytovatel dotace by stále měl mít možnost zastavit řízení z důvodů vyčerpání alokace výzvy, a to pokud poprvé rozhoduje o žádostech o dotace v předem stanoveném pořadí.

Stejné zacházení s žadateli o dotaci a legitimní očekávání žalobce

40. Čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod stanoví, že *všichni účastníci jsou si v řízení rovni*. Správní řád toto obecné pravidlo specifikuje mj. v § 7 odst. 1, dle něž *dotčené osoby mají při uplatňování svých procesních práv rovné postavení. Správní orgán postupuje vůči dotčeným osobám nestranně a vyžaduje od všech dotčených osob plnění jejich procesních povinností rovnou měrou*. Nelze opomenout ani § 2 odst. 4 správního řádu, dle něhož *správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly*.
41. Žalobce namítal, že s ním žalovaná nezacházela stejně jako s jinými žadateli, kteří podali bezvadnou žádost v rámci téže výzvy. Spatřoval diskriminaci v tom, že jeho případ se skutkově neodlišoval od případů ostatních žadatelů, přesto žalovaná nerozhodla meritorně o jeho žádosti, a to pouze proto, že v jeho věci pochybila a vydala nezákonné rozhodnutí.
42. Žalovaná s tím nesouhlasila. Pokud by nyní rozhodla ve prospěch žalobce, jednala by v rozporu s principem rovnosti. Tuto nerovnost spatřovala v tom, že žalobce již obdržel dotaci na základě Výzvy 16/2022. Pokud by žalovaná nyní rozhodla pozitivně o žalobcově žádosti o dotaci v rámci Výzvy 18/2021, diskriminovala by dřívější úspěšné žadatele o finanční podporu z této výzvy, neboť tito žadatelé nemohli podat žádost o podporu dle Výzvy 16/2022. Žalovaná se domnívala, že by postupovala v rozporu se zákazem diskriminace, pokud by žalobci vyplatila dotaci a ten by tak v návaznosti na to musel vypořádat vztahy se státním rozpočtem znatelně později než ostatní úspěšní žadatelé, kteří tak museli učinit nejpozději ke dni 15. 2. 2023. Navíc dle výzvy žalovaná dotaci mohla vyplatit *ex ante*, tedy po vydání pozitivního rozhodnutí o dotaci, ale před samotným využitím dotace žadatelem. Pokud by měla žalovaná vyplatit dotaci nyní, musela by ji vyplatit *ex post*, tedy by proplácela výdaje, které žalobce již vynaložil. Žalovaná by musela změnit znění Výzvy 18/2021, konkrétně její čl. 8.5., což by opět diskriminovalo ostatní žadatele.
43. Dle soudu žalovaná nerespektovala obecnou povinnost zacházet s účastníky řízení v rámci téže dotační výzvy stejně. Žalovaná jeho žádosti věcně nezabývala, ač o jiných žádostech meritorně rozhodovala. Soud k této otázce nemusel vést dokazování, jelikož v podrobnostech, které postačují pro nynější rozhodnutí, je tato skutečnost patrná již jen

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

z toho, že žalovaná dle jejích vlastních tvrzení na dotacích v rámci Výzvy 18/2021 v souhrnu poskytla žadatelům částku téměř 2,5 mld. Kč. V tomto ohledu není vůbec podstatné, zda žalovaná těmto jiným žádostem vyhověla, či nikoliv. Soud míní, že žalovaná nemohla na žalobce přenášet negativní následky svého prvního nezákonného rozhodnutí (rozsudek 17 A 90/2022). V roce 2024 mu nemohla zastavit řízení o žádosti jen z toho důvodu, že období, na které dedikovala dotaci, již skončilo. Jde na vrub žalované, že ještě v rámci tohoto dotovaného období nestihla vydat zákonné rozhodnutí.

44. Z tvrzení žalované i z obsahu spisu nesporně vyplývá, že žalovaná skutečně přerozdělovala dotace v rámci Výzvy 18/2021, tudíž o žádostech jiných žadatelů ve srovnatelné situaci musela věcně rozhodnout (a v těchto případech dokonce pozitivně). Žalovaná tudíž zcela evidentně k žádostem těchto úspěšných žadatelů přistupovala jinak než k žalobci, neb jeho žádost posoudila jen procesně.
45. Nelze akceptovat ani tezi žalované, že žalobce nemá nárok na vyplacení dotace v rámci Výzvy 18/2021, neboť již obdržel dotaci na základě Výzvy 16/2022, a jeho zapojení do dvou výzev by bylo diskriminační vůči jiným žadatelům, kteří tuto možnost neměli. Předně soud upozorňuje na to, že předmětem posuzovaného řízení je napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení, v tomto směru nejsou podstatné jiné navazující „dotační vztahy“ mezi žalovanou a žalobcem. Soud přitom nepominul závěry rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 28. 1. 2025, č. j. 6 Afs 292/2018-39, *město Klatovy*, dle nichž by soud měl při přezkumu rozhodnutí vzešlých z řetězcích se řízení přihlížet k výsledkům řízení, která na sebe navazují. Měřeno tvrzeními stran sporu, rozhodnutí v nynější věci (dle Výzvy 18/2021) je podmiňujícím rozhodnutím (ve smyslu dotačních podmínek Výzvy 16/2022), a to ve vztahu k rozhodnutí o poskytnutí pozdější (podmíněné) dotace v rámci Výzvy 16/2022. Již jen proto nelze při přezkumu zákonnosti podmiňujícího rozhodnutí zohledňovat podmíněné rozhodnutí, byť by i toto následující rozhodnutí žalovaná vydala v souladu se zákonem. Bylo by krajně nespravedlivé, pokud by žalovaná mohla tímto argumentem následně zhojit nezákonnost *podmiňujícího* rozhodnutí, které nesporně zasáhlo do veřejných subjektivních práv žalobce, a v jehož důsledku pak žalobce mohl podat žádost alespoň o nižší dotaci dle Výzvy 16/2022 (*podmíněné rozhodnutí*). Pokud by žalovaná v dalším řízení vyhověla žádosti žalobce dle Výzvy 18/2021, bude na ní, aby se vypořádala s eventuálním rozparem takového rozhodnutí s poskytnutím dotace dle Výzvy 16/2022.
46. Dlužno dodat, že na základě výše uvedeného soud neshledal, že věcným projednáním žádosti žalobce dle Výzvy 18/2021 by žalovaná „diskriminovala“ jiné žadatele o tyto dotace. Skutečnost, že žalobce požádal o dotaci v rámci Výzvy 16/2022, je důsledkem nezákonného prvního rozhodnutí žalované (rozsudek 17 A 90/2022). Pokud by v čase k tomu určeném žalovaná rozhodla o žalobcově žádosti v souladu se zákonem, k této situaci nemohlo dojít. Žalobce by buď byl uspokojen v rámci Výzvy 18/2021 (v případě pozitivního rozhodnutí), a tím pádem by nemohl ani žádat o dotaci dle Výzvy 16/2022. V případě zákonného negativního rozhodnutí by naopak byla bezpředmětnou otázkou jeho nároku na vyplacení dotace v rámci Výzvy 18/2021. Nadto čl. 8.17. Výzvy 18/2021 zakazuje duplicitní úhradu *stejných nákladů z různých veřejných zdrojů (včetně zdrojů státního rozpočtu)*. Tudíž ani pokud by žalobce byl úspěšný s následným rozhodnutím v rámci Výzvy 18/2021, nemohl by touto dotací opětovně hradit náklady, které mu již žalovaná proplatila na základě Výzvy 16/2022. Jde-li o námitku diskriminace jiných žadatelů, soud tedy poukazuje na to, že žalobce podal žádost dle Výzvy 16/2022 až v důsledku nezákonného prvního rozhodnutí (17 A 90/2022), přičemž z ničeho není patrné, že by

zapojením do obou výzev měl být oproti jiným žadatelům fakticky zvýhodněn. Žalovaná nemá pravdu, že by v důsledku věcného projednání žalobcovy žádosti nepřipustným způsobem zvýhodnila žalobce oproti jiným žadatelům o dotace.

47. K tomu, že by žalovaná nyní musela vyplatit dotaci *ex post*, avšak Výzva 18/2021 předpokládá platbu *ex ante*, se vyjádřil žalobce ve své replice i triplice. Dle něj platba dotace na základě Výzvy 18/2021 fakticky neprobíhala *ex ante*, byť poskytnutí dotace prostřednictvím jedné platby a právě *ex ante* vysloveně zmiňuje čl. 8.5. Výzvy 18/2021. Z čl. 9.1. *in fine* Výzvy 18/2021 ovšem plyne, že náklady není nutné proplatit pouze v režimu *ex ante*. Pro případné dodatečné uspokojení žalobce tedy není nutné měnit ani ustanovení Výzvy 18/2021, jak tvrdí žalovaná.

48. Čl. 8.5. Výzvy 18/2021 stanoví, že dotace

je poskytnuta žadateli prostřednictvím jedné platby – *ex ante*, která bude následně finančně vypořádána a vyúčtována v souladu s právními předpisy a touto Výzvou.

49. Dle čl. 9.1. Výzvy 18/2021 platí, že dotaci

lze použít na úhradu nákladů, které prokazatelně vznikly od 1. ledna do 31. prosince roku, na které byla dotace poskytnuta, a výdajů, které souvisejí s obdobím od 1. ledna do 31. prosince roku, na které byla dotace poskytnuta. Tyto náklady musí prokazatelně souviset s účelem dotace uvedeným v Rozhodnutí. V souladu s předchozí větou může být náklad způsobilý pouze tehdy, pokud je uhrazený nejpozději do 31. ledna 2023. Dotaci lze použít i na náklady, které byly uhrazeny před datem vydání Rozhodnutí, pokud tyto souvisí s plněním účelu a obdobím podpory Výzvy.

(zvýrazněno soudem)

50. Soud souhlasí s žalobcem v tom, že z čl. 9.1. Výzvy 18/2021 je patrné, že proplatit lze i náklady, které žadatel uhradil před datem vydání rozhodnutí. Situace, že veškeré náklady hrazené dle Výzvy 18/2021 by (v případě pozitivního rozhodnutí) žalovaná vyplácela *ex post*, není ani dle soudu typická. Výzva 18/2021 ovšem takovou možnost v obecné rovině připouští. Ani na základě takového zpětného vyplácení dotačních prostředků by tedy žalovaná neporušila zákaz rozdílného zacházení s jinými žadateli o dotaci. Nadto každý poskytovatel dotace má povinnost nastavit jednoznačné podmínky pro poskytnutí dotace. Jednotlivá pravidla dotačních výzev mají být navzájem nerozporná. Jen tak lze zajistit, aby byla pro jejich adresáty předvídatelná, tzn. aby také dostály základním parametrům právní jistoty. To odpovídá i ustálené judikatuře NSS, dle níž „dotační podmínky musí být vymezeny jednoznačným, určitým a srozumitelným způsobem“ a „rozhodnutí správního orgánu musí být řádně odůvodněno“ (rozsudky NSS ze dne 22. 5. 2024, č. j. 10 Afs 7/2023-47, Českomoravský Billiardový svaz, bod 11 a tam cit. judikatura; a ze dne 28. 2. 2014, č. j. 5 Afs 90/2012-33, město Vsetín, bod 33 a násl.). Pokud žalovaná koncipovala nejasné a rozporné dotační podmínky, v jejichž důsledku se jeví jedno pravidlo (čl. 8.5. Výzvy 18/2021) v rozporu s jiným (čl. 9.1.), nemůže se nyní dovolávat těchto nejasností v neprospěch žadatele (obdobně rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 8. 2024, č. j. 14 A 121/2023-38, bod 21).

51. Důvodným není ani postřeh žalované, že žalobce by mohl vypořádat vztahy se státním rozpočtem znatelně později než ostatní žadatelé. Ostatní totiž měli povinnost vypořádat vztahy se státním rozpočtem nejpozději ke dni 15. 2. 2023. U žalobce by tento termín byl odvislý jednak od toho, jestli vůbec žalovaná rozhodne o poskytnutí dotace dle Výzvy 18/2021, jednak od toho, v jakém kalendářním roce by žalovaná vydala takové eventuální rozhodnutí. Pokud by žalovaná vyhověla žádosti žalobce ještě letos, žalobce by musel

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

vypořádat vztahy se státním rozpočtem do 15. 2. 2026. Tato lhůta vychází z § 9 odst. 1 vyhlášky o finančním vypořádání, který stanoví, že příjemce, kterému byla poskytnuta dotace nebo návratná finanční výpomoc přímo z jednotlivých kapitol státního rozpočtu, předloží vypořádání se státním rozpočtem do 15. února následujícího roku. Toto ustanovení ostatně reflektuje čl. 22.1. Výzvy 18/2021, dle kterého je příjemce dotace

povinen vypořádat finanční vztahy se státním rozpočtem v souladu s vyhláškou č. 367/2015 Sb., o zásadách a lhůtách finančního vypořádání vztahů se státním rozpočtem, státními finančními aktivy a Národním fondem (vyhláška o finančním vypořádání), ve znění pozdějších předpisů, a to na vyhláškou předepsaném formuláři předloženém poskytovateli nejpozději do 15. února 2023.

52. Soud spatřuje tři důvody, pro které není správný názor žalované, že dotaci nemohla žalobci poskytnout s ohledem na právě citované ustanovení výzvy. Jednak tato lhůta vychází z vyhlášky o finančním vypořádání, na což ostatně přímo odkazuje i znění čl. 22.1. Výzvy 18/2021. Vyhláška však nestanoví tuto lhůtu takto konkrétně (což ostatně nebylo a není žádoucí s ohledem na princip obecnosti právních předpisů), avšak stanoví, že poskytovatel musí vypořádat vztahy se státním rozpočtem *do 15. února následujícího roku* (rozuměno od poskytnutí dotace). Z toho plyne, že i pokud by žalovaná rozhodla o vyplacení dotace žalobci v roce 2025, a ten by tak musel vypořádat vztahy se státním rozpočtem do 15. 2. 2026, tento postup by se nepřičil ustanovením vyhlášky o finančním vypořádání. Nesledoval by sice výslovně ustanovení Výzvy 18/2021, které předpokládalo vypořádání do 15. 2. 2023, avšak s ohledem na zachování práva žalobce na věcné posouzení jeho žádosti a závazný právní závěr rozsudku 17 A 90/2022 by striktní výklad tohoto ustanovení výzvy měl ustoupit ve prospěch obecného pravidla zakotveného v § 9 odst. 1 vyhlášky o finančním vypořádání, za jehož pomoci lze respektovat právo na věcné projednání žalobcovy žádosti. Pravidlo o finančním vypořádání nelze za okolností tohoto případu vykládat tak, že kvůli pevnému datu vypořádání do 15. 2. 2023, nebylo možné později věcně rozhodovat o žádosti žalobce dle Výzvy 18/2021.
53. Soud upozorňuje, a to je druhý důvod, pro který je tento postup možný, že žalovaná se svým nezákonným rozhodnutím do této pozice dostala sama. Ona v první řadě rozhodla v rozporu se zákonem (rozsudek 17 A 90/2022) a nyní měla v souladu se zásadou rovnosti povinnost opět rozhodnout o žádosti žalobce. Soud míní, že žalovaná se nemůže dovolávat formálních pravidel, která sama nastavila, a která vykládá způsobem, jenž nerespektuje zásadu procedurální rovnosti ani legitimní očekávání žalobce. Žalovaná měla sama najít zákonný způsob, jak žádost žalobce posoudit v souladu se závazným právním názorem soudu. Aniž soud žalovanou jakkoliv „navádí“ ke konkrétnímu postupu po zrušení nyní napadeného rozhodnutí, neb to není jeho úlohou, v obecné rovině podotýká, že čl. 8.24. Výzvy 18/2021 umožňuje žalované přijímat dodatky ke znění Výzvy 18/2021, kterými by mohla – pro případ výsledku následného soudního přezkumu jejích rozhodnutí – předejít faktickému napětí mezi vypořádáním dotace do data 15. 2. 2023 (dle 22.1. Výzvy 18/2021) a jejím poskytnutím na základě této výzvy až v roce 2025 či později. Na článek, který žalované umožňuje přijmout dodatek, trefně poukázal žalobce.
54. Za třetí, eventualita, že by žalobce v případě získání dotace dle Výzvy 18/2021 mohl vypořádat vztahy se státním rozpočtem v posunutém datu do 15. 2. 2026, do 15. 2. 2027 atd., nediskriminuje jiné úspěšné žadatele v rámci téže výzvy, kteří museli tento vztah vypořádat do 15. 2. 2023. Z pohledu soudu je totiž podstatné, že i žalobce (v případě poskytnutí dotace) by musel vypořádat vztahy se státním rozpočtem do 15. února roku *následujícího* po poskytnutí dotace, což je neutrálním a ekvivalentním kritériem, které

nezachází rozdílně s jinými úspěšnými žadateli v rámci Výzvy 18/2021. V konečném důsledku by tak délka doby pro vypořádání byla stejná jako pro další úspěšné žadatele. Není ani pravdou, že vyhovění žádosti by diskriminovalo jiné neúspěšné žadatele, kteří se vůči zastavení jejich řízení nebránili. I oni měli totiž možnost podat žalobu. To, že zůstali procesně pasivními, nemůže jít k tíži žalobce, aneb práva patří bdělým. Soud přitom z úřední činnosti ví přinejmenším o jednom dalším případě, v němž se za téže procesní situace jiný žadatel o dotaci dle Výzvy 18/2021 bránil zastavení řízení pro bezpředmětnost (viz výše uvedená věc pod sp. zn. 14 A 8/2024).

Žalovaná mohla žalobci poskytnout dotaci

55. Jak soud již uvedl, vyčerpání alokace výzvy bez dalšího nevede k zastavení řízení o žádosti. Z ničeho nevyplývá, že by žalovaná za těchto zvláštních okolností nemohla poskytnout dotaci z prostředků, kterými disponovala v době druhého rozhodování o žalobcově žádosti.
56. Soud neshledal, že by ze zákona o rozpočtových pravidlech nebo jiných právních předpisů vyplývalo, že žalovaná v roce 2024 nemohla žádost žalobce věcně posoudit, resp. že by jí nemohla vyhovět z procesních důvodů. Žalovaná je správcem rozpočtové kapitoly ve smyslu § 3 písm. g) rozpočtových pravidel a sama tak vypracovává návrh rozpočtu své kapitoly. Nemůže tak opětovně přenášet odpovědnost za své pochybení (nezákonné rozhodnutí) na žadatele o dotaci s tím, že v rozpočtu, jehož návrh sama vypracovala, není prostředků na nápravu jejích nezákonných rozhodnutí.
57. Soud neseznal, že by některé z ustanovení relevantních právních předpisů či Výzvy 18/2021 bránilo věcnému posouzení žádosti žalobce, resp. i eventuálnímu úspěchu této žádosti. Žalovaná nadto dle soudu nepoukázala na žádnou relevantní překážku, která by jí právně či technicky znemožňovala k době vydání napadeného rozhodnutí poskytnout a vyplatit dotaci dle Výzvy 18/2021.
58. Jelikož z ničeho nevyplývá, že by žalovaná nemohla navýšit alokaci dotace, soud nepovažuje za zásadní ani otázku, jestli skutečně došlo k vyčerpání alokace Výzvy 18/2021. I pokud alokace výzvy byla vyčerpána (respektive peněžní prostředky žalovaná použila na jiné dotační programy nebo převedla do dalšího roku), žalovaná stále mohla napravit nezákonnost prvního rozhodnutí zvýšením alokace Výzvy 18/2021 tak, aby pro případ jeho úspěchu v dotačním řízení žalobci mohla poskytnout dotaci. Dlužno dodat, že řízení o žádostech neúspěšných žadatelů, kteří uspěli s žalobami proti rozhodnutím žalované, žalovaná dosud formálně neskončila, a tím pádem ani nemohla uzavřít Výzvu 18/2021.
59. Ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu nestanoví žádný výčet okolností odůvodňujících zastavení řízení. Není důvod, proč by bezpředmětnost podané žádosti v obecné rovině nemohlo způsobit i vyčerpání alokace dotační výzvy, avšak za specifických okolností tohoto případu soud vysvětlil, proč zastavení řízení odporovalo zásadám, na nichž stojí právní řád.
60. S ohledem na výše uvedené stran rovnosti, legitimního očekávání a práva na soudní a jinou ochranu soud konstatuje, že procesní nestandardnost posuzované věci nelze povýšit nad ústavní práva žalobce. Navzdory povaze dotačního řízení soud nemohl pominout závažné porušení procesních práv žalobce spočívající především v neopodstatněném odepření meritorního posouzení věci. Z tohoto důvodu mu nezbylo než napadené rozhodnutí zrušit.

Závěr a náklady řízení

61. Soud shledal žalobu důvodnou (výrok I). Napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost, jelikož žádost žalobce nemohla být s ohledem na specifika tohoto sporu bezpředmětná. Soud proto věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem, který vyslovil soud v rušícím rozsudku, je žalovaná v dalším řízení vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Pokud žalovaná nezjistí jiný důvod pro zastavení řízení, bude se v dalším řízení věcně zabývat nárokem žalobce na poskytnutí dotace dle Výzvy 18/2021. Přitom žalovaná neopomene, že ji nadále zavazují závěry rozsudku 17 A 90/2022. Žalovaná musí v dalším řízení dbát procesních práv žalobce neopomínaje právo na seznámení se s podklady rozhodnutí. V odůvodnění dalšího, v pořadí již třetího rozhodnutí v této věci, žalovaná uvede konkrétní úvahy, kterými propojí skutkové a právní závěry. Bude-li to potřeba k meritornímu posouzení žádosti žalobce o dotaci, žalovaná zváží ji dostupné prostředky k přijetí dodatku k Výzvě 18/2021.
62. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má úspěšný účastník řízení právo na náhradu nákladů. Úspěšnému žalobci náleží náhrada zaplaceného soudního poplatku (3 000 Kč) a náhrada nákladů právního zastoupení. Ty spočívají v odměně jeho zástupce za 4 úkony právní služby [§ 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tj. převzetí zastoupení, sepsání žaloby, sepsání repliky a sepsání tripliky], z toho za 3 úkony v částce 3 100 Kč/úkon [§ 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024 ve spojení s čl. II vyhlášky č. 258/2024 Sb.] a za další 1 úkon v částce 4 620 Kč [§ 7, § 9 odst. 5 advokátního tarifu v nyní účinném znění]; celkem 13 920 Kč, a náhradě hotových výdajů za 3 úkony v částce 300 Kč/úkon [§ 13 odst. 4 advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024 ve spojení s čl. II vyhlášky č. 258/2024 Sb.], a za 1 úkon v částce 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu v aktuálním znění); celkem 1 350 Kč. Zástupce žalobce je plátcem DPH. Proto se náklady právního zastoupení dále zvyšují o částku DPH (3 207 Kč). Částka nákladů odpovídajícím právním službám zástupce žalobce tedy činí celkem 18 477 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje NSS.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá NSS. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Nesplní-li povinná (žalovaná) dobrovolně, co ji ukládá výrok II vykonatelného rozhodnutí, může oprávněný (žalobce) podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Praha 29. dubna 2025

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu